

skønnes, at den ikke kan ødelægge området. For eksempel må der, når man læser fra skibenes maskinrum, ikke være synligt olie i lænevandet eller bag skibet (15 ppm kan ikke ses med det blotte øje), jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 485 af 15. juni 1999 om udtømning af olie fra skibe.

Dertil kommer, at man inden for dansk søterritorium har skærpet de internationale regler og indført et totalforbud mod udtømning af olie, hvilket understreger de danske havs følsomhed/sårbarhed.

»Særligt følsomme havområder« som normalt omtales PSSA (Particularly Sensitive Sea Areas) er områder, som behøver en særlig beskyttelse, fordi områderne enten har økologisk, socio-økonomisk eller videnskabelig betydning, hvilket gør dem særlig følsomme overfor de skader som skibsfarten kan forvolde.

I »særligt følsomme områder« kan det besluttes internationalt, at der indføres sejladsrestriktioner, eller man kan helt forhindre, at der foregår sejlads i området. Reguleringen kan bestå af følgende tiltag: udpegning af områder, hvor man slet ikke må sejle, indførelse af trafiksepareringsområder, udpegning af specielle dybvandsruter, specielle udledningskriterier, tvungen meldepligt, øget rapporteringsforpligtelse, en større grad af overvågning af skibene, og forbedringer af de eksisterende rute-systemer.

Vadehavet blev i 2002 udpeget som et »særligt følsomt havområde«. Østersøen – til og med Skagerrak – (med undtagelse af russisk territorialfarvand) blev i 2005 ligeledes udpeget som et »særligt følsomt område«.

Det skal endvidere nævnes, at der langs den danske kyst også er udpeget særlige Habitat-, Ramsar- og Fuglebeskyttelsesområder, områder (Natura-2000 områder), som er særligt følsomme i forhold til fugle, dyre og planteliv.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det har særligt været ønsket, at Havretskonventionens begrænsninger i håndhævelsen over for udenlandske skibe kommer til at fremgå af de strafferetlige bestemmelser i havmiljøloven, jf. havmiljølovens kapitel 17, § 63, der er ransagningsbestemmelsen og § 63 b, der angår tilbageholdelse af skibe for at sikre krav på betaling af bøde, sagsomkostninger eller konfiskation, herunder værdikonfiskation.

Hertil kommer en ny § 62 a, der supplerer den almindelige adgang til at foretage tilsyn, herunder foretage anræb.

Det foreslås herefter, at det af havmiljølovens § 63 og § 63 b eksplicit kommer til at fremgå, hvilke mistankekrav, der gælder førend indgreb kan foretages.

Det foreslås endvidere, at det eksplicit kommer til at fremgå af havmiljølovens § 63 og 63 b, at indgreb over for udenlandske skibe i den eksklusive økonomiske zone forudsætter, at der enten er begrundet mistanke eller klart objektivi bevis for en overtrædelse. Derudover kræves, at der er sket en udtømning, som i ransagningsituationer skal være betydelig og have forårsaget en væsentlig forurening, medens der i tilbageholdelsessituationer skal være sket en udtømning, som har forårsaget en betydelig skade eller trussel herom.

Det foreslås, at det af lovteksten kommer til at fremgå, at de i § 63 og § 63 b fastsatte begrænsninger i håndhævelsen over for udenlandske skibe ikke gælder, såfremt der foreligger samtykke fra skibets flagstat til henholdsvis ransagning eller tilbageholdelse. Der er her tale om et internationalt anerkendt princip, som betyder, at et skibs flagstat, dvs. den stat, hvor skibet er indregistreret, har mulighed for at acceptere videregående indgreb over for de skibe, der sejler under dens flag.

Det foreslås samtidig, at det af lovteksten kommer til at fremgå, at et udenlandsk skib kan forfølges i umiddelbar forlængelse af en overtrædelse (forfølgelse in continenti) fra ét havområde til et andet havområde, der ligger længere væk fra den danske kyst. Et havområde forstås i denne lovs forstand som f.eks. ydre territorialt farvand eller den eksklusive økonomiske zone.

Det er overvejet, i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at indskrive de håndhævelsmæssige begrænsninger, der er over for udenlandske skibe i lovens administrative indgrebsbestemmelser. Det drejer sig om § 42, der omhandler administrative indgreb i form af undersøgelser, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe en forurening, og § 43, der omhandler påbud eller forbud til skibe og platforme, såfremt der er sket eller er fare for en udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58, og forbudet eller påbudet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe en forurening af havet.

Havmiljølovens almindelige ordning for udenlandske skibe fremgår af lovens § 2. Heraf fremgår, at loven finder anvendelse på udenlandske skibe i det omfang, det er foreneligt med international ret. I lovens bemærkninger er beskrevet, hvilke konkrete begrænsninger, der gælder i medfør af international ret over for udenlandske skibe, såvel som de beføjelser kyststaten har – på trods af begrænsningerne – til at gribe